

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 109.

Elleve Session.

35te Møde.

Tirsdagen den 31te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

N. P. Hansen (fortsat): Han har stølet paa Understøttelse af en Mand, der tidligere har gaaet ham tilhaande ved Regnskabsførelsen o. s. v., men denne Mand har ikke seet sig istand til at yde ham sin Hjælp førend nu i disse Dage. Det er mig bekendt, at han nu er paa Institutet, og at Bestyreren ved hans Assistance snart vil være istand til at faae Beretningen færdig. Nu kunde man maaskee indvende, at Institutbestyreren ved Understøttelse af Lærerpersonalet, der staaer til hans Raadighed, nok kunde see sig istand til at udfærdige en saadan Beretning, saa at den kunde være tilstede ved Finantslovens Behandling, men jeg skal dog tillade mig at tilføie, at det er mig bekendt, at Lærerne ere beffæstigede med Underviisningen fra Kl. 5 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen, saa at der ikke er nogen Tid tilovers for dem til andre Forretninger, og jeg veed ogsaa, at Bestyrerens Midkjerhed ikke tillader, at Underviisningstimerne forstyrres for andre Arbeiders Skyld. Dette er Raadsagen til, at denne Beretnings Afgivelse er trunken i Rangdrag for denne Periodes Bedkommende. Smidlertid føler jeg mig tilskyndet til at talke det ærede Udvalg paa Institutbestyrerens Begne for den Opmærksomhed, det har lagt for Dagen ved at optage dette Beløb, uden hvilket jeg veed, at det vil være Institutbestyreren umuligt at fortsætte sin Virksomhed, og jeg nærer derfor

ogsaa det Haab, at den høitagtede Cultusminister saavel som det ærede Thing ei heller ville berede denne Sag nogen Vanskelighed ved at nægte Beløbet. Det er jo bekendt, at de Børn, der sendes til dette Institut, i Almindelighed ere huusvilde og forældreløse Børn, og tildeels saadanne Børn, hos hvem de vilde Ridenksaber i en tidlig Alder have viist sig i en mere eller mindre fremtrædende Grad at være tilstede. Det er i Almindelighed saadanne Børn, som under Rivets forskjellige Aar meest ere overladte til sig selv og savne Alt, navnlig en christelig Opdragelse. Den Omstændighed, at dette Institut er et Tilflugtssted for saadanne Børn, troer jeg har foranlediget, at det fra mange Sider er betragtet fra et lavt Standpunkt; det staaer i Manges Dine som et Samlingssted for Børn, som man med et letfindigt Udtryk betegner som Samfundets Affrab. Men saa lavt disse Børn end maaskee staae i moralsk Henseende, saa ere de jo dog ogsaa Fædreløse Børn, og det er Fædreløse, der maa træde dem i Forældres og Forsørgeres Sted. Jeg betragter derfor dette Institut for at være det Samme for disse Børn, som Hospitalet er for de Syge, thi hvor sørgelig end disse Børns saavel sjælelige som legemlige Tilstand end i Almindelighed er, naar de sendes til Institutet, saa veed jeg dog, at det er lykkeligvis denne Mand i en Tid af 26 til 27 Aar at danne et Asyl for saadanne huusvilde og hjemløse Bøfener, og at der i den Tid derfra er udgaaet henved 300 Børn, der for største Delen ere reddede for Samfundet. Det er vel saa, at der hos nogle af disse har viist sig et Tilbagefald, og det kan maaskee ogsaa være Tilfældet, at Enkelte ere hjemfaldne til Straffe-